

BORDISSOT

La Figuera de Burjassot

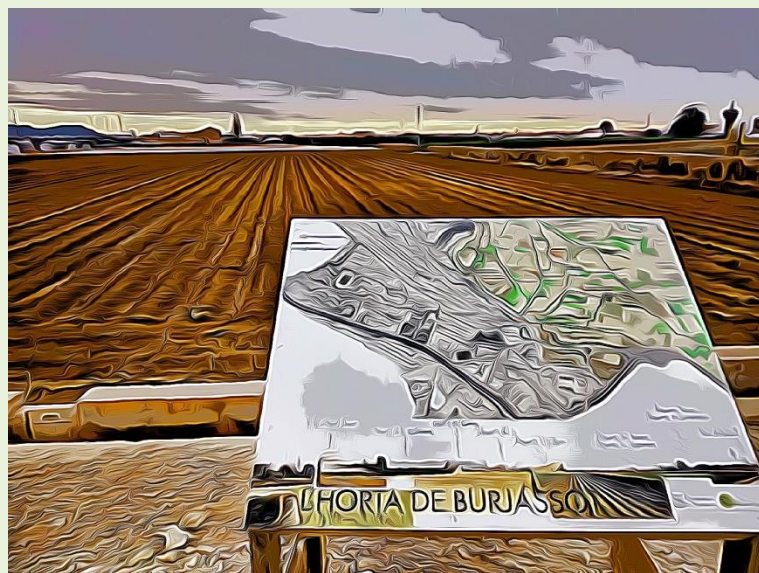
La calor de juliol venia amb "regal". Era prompte i, encara que Roc no tenia col·legi, matinejava igualment. Es va beure d'un sol glop el seu got de llet matutí, cosa estranya perquè ell era més de glopet a glopet, però aquell dia tenia pressa, tenia "pla".

- Mamà, me'n vaig a passejar*
- Tan prompte?*

El passeig era directe als horts. Des de lluny es podia veure a Paco. No

resultava molt difícil de distingir entre les tomaques, els encisams o les cebes. Ell estava al mig, davall del seu bordissot, agafant figues. No li feia falta escala, ja que era alt, molt alt, amb uns braços llarguissims.

- Bon dia, Paco!- ressonava la veu de Roc, que engruixava més que ell.

-Home, ja sabia jo que vindries a desdejunar amb mi.

A Roc li encantaven les figues acabades de collir de la figuera de Burjassot. Per això, molts matins de juliol, marxava de casa molt de matí. La seua mare ho sabia, com també sabia que anava a desdejunar figues amb Paco. Ell ja li ho havia contat. Acostumaven a

seure a l'ombra del bordissot i menjaven figues i més figues, mentre conversaven sobre l'horta del poble.

- Quines hortalisses es planten en l'horta de Burjassot?-

- Cebes, encisams i colífors- contestava Roc ràpidament. I

també xufes, com en Alboraia, afegia.

Els matins d'estiu, es passaven millor baix el bordissot i el vent de Llevant, menjant figues en bona companyia.

La Figuera de Burjassot

Es diu que el Bordissot és una variant de la figuera, natural de Burjassot. En els horts socials del municipi podem trobar un exemplar.

TLM